

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

„...veď vy viete, čo sa dialo po celom Judsku, počnúc od Galiley, po krste, ktorý hlásal Ján; ako Boh Duchom Svätým a mocou pomazal Ježiša Nazaretského, ktorý chodil, dobre činil a uzdravoval všetkých diablom posadnutých, pretože Boh bol s Ním. A my sme svedkami všetkého, čo činil v Judsku a v Jeruzaleme, ako Ho aj zamordovali, povesiť Ho na drevo. Toho Boh vzkriesil v tretí deň a dal Mu zjavovať sa nie všetkému ľudu, ale svedkom, Bohom vopred vyvoleným, nám, ktorí sme s Ním jedli a pili po Jeho zmŕtvychvstaní. A sám prikázal zvestovať ľudu a svedčiť, že On je ten Bohom ustanovený sudca živých a mŕtvych. O ňom svedčia všetci proroci, že pre Jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každý, kto verí v Neho.“ Skutky 10, 37 – 43

Milí bratia a sestry v Kristu Ježiši!

Sviatky Veľkej noci prinášajú výnimočnú správu o smrti a vzkriesení Božieho Syna, Pána Ježiša Krista. V čom je jej výnimočnosť? Odpoveď na túto otázku je viacero a môžu nás viac alebo menej oslovovať, dotýkať sa nás.

Možno viac ako inokedy máme možnosť počúvať informácie o smrti. Celý svet zasiahla pandémia vírusu, s ktorým už viac ako rok zápasíme a snažíme sa zvládnuť situáciu tak, aby dopady (a to rôzneho druhu) boli čo najmenej bolestivé. Ale či sa nás to dotýka v súvisi s pandemiou alebo iným spôsobom, smrť je súčasťou nášho života. Bola tu aj pred príchodom pandémie v rôznych podobách. Počas týchto sviatkov sme počuli zvesť Písma svätého, že smrť zasiahla aj Božieho Syna. Jeho smrť však bola vykupiteľskou. On nezomieral pre svoj hriech a viny, ale pre tie naše a pre záchranu všetkých ľudí.

Výnimočnosť správy o smrti a vzkriesení Božieho Syna spočíva v tom, že smrťou sa nič nekončí. To nie je to posledné, čo človek bude prežívať bez ohľadu na to ako to vie prijať a spracovať vo svojom vnútri. Boh svojho Syna, Pána Ježiša, vzkriesil. Táto správa presahuje svojim obsahom všetko, čo človek do tohto času od života mohol očakávať. Kde človek v obmedzenosti svojich možností už nemôže nič urobiť, tam koná Boh a prevyšuje smrť životom. Je to správa, ktorá nás naplňuje radosťou a zároveň dodáva silu pre ďalšie dni a roky života. Ak aj ja ako človek už viac nemôžem urobiť so svojim životom, je tu Boh, ktorý svojou mocou môže meniť všetko. Aj smrť zmení vzkriesením na život.

Že je to tak, o tom svedčia práve tí, ktorí Vzkrieseného stretli. Oni, apoštolovia, s Ním jedli a pili po Jeho zmŕtvychvstaní. Tu máme osobné svedectvo očitých svedkov. To je ďalšia výnimočnosť tejto veľkonočnej zvesti. Svedčia o stretnutí s Ukrižovaným a Vzkrieseným tým, že hovoria o tom, čo konali spolu s Ním. Poukaz na takú prirodzenú činnosť ako je jedenie a pitie nám zdôrazňuje, že vzkriesenie bolo reálne. Ich svedectvo nie je teda založené na predstave, čo sa mohlo zdať, nebola to nijaká „iná realita“. Bolo to skutočné stretnutie so živým Pánom. V sviatosti Večere Pánovej sme s naším živým Pánom v spoločenstve aj my. Pod spôsobom posväteného chleba a vína prijímame pravé telo a pravú krv Pána Ježiša na odpustenie našich hriechov. A to je ďalšia výnimočnosť tejto správy. Človek prijímajúci prítomného Krista v spoločenstve sviatosti Večere Pánovej prijíma odpustenie hriechov. Táto kategória myslenia je človeku čím ďalej tým viac cudzia. Stráca sa význam pojmu hriech – pre nás, pre naše deti a pod. Keď nebudeme vedieť, že sme hriešni, nebudeme ani túžiť po odpustení, a to znamená, že nebudeme túžiť ani po spoločenstve so vzkrieseným Kristom. To by však bola skutočná smrť. Nie telesná, ale duchovná a večná.

Radujme sa z tejto nádhernej veľkonočnej zvesti, ktorá k nám znovu prichádza. Objavujme jej význam pre náš súčasný život vo všetkých tých starostiach a problémoch života, ktoré si zo sebou nesieme. A nezabúdajme na ešte jeden rozmer tejto zvesti. My sme ju nie len dostali, ona nás povzbudzuje a posilňuje, dáva nový rozmer nášmu životu. My máme byť svedkami tejto zvesti vo svete, kde žijeme pretože ľudia okolo nás tak veľmi potrebujú počuť túto veľkonočnú radostnú zvesť. Kristus žije a my s Ním tu, ale aj potom vo večnosti.

Marián Čop – biskup ECAV v ČR, 23.3.2021 v Prahe